

ת"פ 39322/05/14 - מדינת ישראל נגד בהא אסקאפי

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 39322-05-14 מדינת ישראל נ' אסקאפי

בפני כבוד השופט כרמי מוסק

המאשימה

מדינת ישראל

באמצעות ב"כ עו"ד בני ליבסקינד ממפרקליטות מחוז ירושלים

נגד

הנאשם

בהא אסקאפי

באמצעות ב"כ עוד בועז קניג

גזר דין

1. במסגרת הסדר טיעון הודה הנאשם במיוחס לו בכתב האישום המתוקן בהסדר. בכתב האישום נטען, כי הנאשם, שהוא תושב ישראל המתגורר בירושלים, הסיע בתחומי מדינת ישראל, ברכב השייך לאדם אחר, מספר אנשים שהם שוהים בלתי חוקיים במדינת ישראל. נטען, כי מדובר בכ-11 אנשים

2. שוטר שהיה בניידת יחד עם שני שוטרים נוספים הבחין ברכב האמור, נסעו אחר הרכב וכרזו לנאשם לעצור. הנאשם עצר בצד הדרך כאשר הניידת עצרה לפניו. באותו רגע ביצע הנאשם פנייה ועצר בצידו השני של הכביש, ובאותו שלב ירד מהרכב אדם בשם אלרזאק שהוא שוהה בלתי חוקי, וכן ארבעה נוסעים נוספים שזהותם אינה ידועה למאשימה. הנוסעים ברחו לאזור יערות שהיה במקום, והנאשם המשיך בנסיעתו. שני שוטרים יצאו מהניידת ורצו לעבר האנשים שברחו, ואילו השוטר השלישי המשיך בנסיעה בעקבות הנאשם. הנאשם נכנס לאזור נוסף הידוע בשם גבעת התורמוסים, שם ירדו מהרכב נוסעים נוספים שזהותם אינה ידועה למאשימה. השוטר חסם את דרכו של הנאשם כאשר העמיד את הניידת בצמוד לרכב ויצא לעבר הנאשם. הנאשם ביצע פניית פרסה מהירה לכיוון השוטר, אשר נאלץ לפנות במהירות לצד הדרך לכיוון הניידת כדי להימנע מפגיעת הרכב בו.

3. לפיכך נטען, כי במעשיו המתוארים לעיל נהג הנאשם ברכב בדרך ציבורית, בדרך נמהרת או רשלנית שיש בה כדי לסכן חיי אדם או לגרום לחבלה, וכן הסיע ברכב תושב זר השוהה בישראל שלא כדין. מיוחסות לנאשם עבירות של מעשי פזיזות, עבירה לפי סעיף 338(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין") וכן עבירה של הסעה שלא כדין - לפי סעיף 12א(ג)(1) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952 (להלן: "חוק הכניסה").

4. אביו של הנאשם העיד במסגרת הראיות לעונש. האב הביע התנצלות וצער עמוק על מעשי בנו, וטען כי בעל הרכב הוא זה שגרם לבנו לעבור את העבירות, וכפיש הגדיר זאת "לבעל הרכב אין לב ולבני אין שכל". האב הדגיש כי מאז ביצוע העבירות חלפו כשנתיים ובאותה תקופה בנו התייסר ונענש, ובינתיים השלים לימודים והוא עובד כיום בעבודה מסודרת כמזכיר רפואי בקופת חולים. האב תיאר את משפחתו כמשפחה מסודרת, בעלת השכלה, כאשר כל ילדיו בעלי

תואר וכולם מתנהגים באופן נורמטיבי. עוד הבהיר האב, כי מבחינתו הנאשם השתקם, זאת בעזרת המשפחה. בהקשר זה אומר, כי אין מחלוקת שהנאשם אכן סיים את לימודיו כמזכיר רפואי.

5. עמדת המאשימה לעונש הייתה, כי נקודת המוצא שמדובר אכן באדם נורמטיבי, עם מסלול חיים תקין, אך יחד עם זאת עולה שהנאשם ביצע את העבירות מתוך שיקול כספי. בא כוח המאשימה הדגיש, כי הודאת הנאשם באה לאחר שהדיון נקבע לשמיעת ראיות ולא ברור מדוע הנאשם לא הודה מייד במיוחס לו, אלא העדיף לעשות זאת לאחר שחלף פרק זמן לא קצר.

6. בא כוח המאשימה הדגיש, כי כתב האישום אמנם כולל שני אירועים או מופעים, אולם בסופו של יום המאשימה מבקשת לראות בכל האמור בכתב האישום כאירוע אחד. בא כוח המאשימה הדגיש את חומרת המעשים, המתבטאת בהסעת כ-11 שוהים בלתי חוקיים, בעיקר לנוכח המצב הביטחוני, כאשר קיים חשש של הכנסת גורמים עוינים לתחומי מדינת ישראל. כמו כן הדגיש את העובדה שהנאשם ניסה להימלט או לא שעה להוראות השוטרים.

7. בא כוח המאשימה הדגיש את הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו. האחד הוא הסעת השוהים הבלתי חוקיים, דבר הפוגע בזכות מדינת ישראל להגן על עצמה, פוגע בביטחון המדינה; ובאשר לעבירה הפזיזת הנובעת מעצם ביצוע הסעת השוהים הבלתי חוקיים, טוענת המאשימה כי הדבר פוגע בביטחון הציבור וכן מסכן את חיי השוטר.

8. במסגרת טיעוני הגיש בא כוח המאשימה פסיקה בה התייחס בית המשפט העליון גם למקרים שהסעת השוהים הבלתי חוקיים הייתה לצורכי פרנסה ופת לחם, אך יחד עם זאת עמד בית המשפט העליון לא פעם על חומרת הנסיבות כאשר מדובר במספר רב של שוהים בלתי חוקיים, ועל החשש של פגיעה בביטחון המדינה. עוד הפנה בא כוח המאשימה לפסיקת בית המשפט המחוזי כאשר במקרה אחד הוטל עונש של 10 חודשי מאסר בפועל ובמקרה אחר הוטל עונש של 11 חודשי מאסר בפועל בגין מעשה פזיזות דומות לנסיבות בהן הודה הנאשם שלפנינו. במקרה אחר, כאשר היה מדובר על נסיבות דומות ביותר לענייננו, גזר בית המשפט המחוזי 19 חודשי מאסר לריצוי בפועל, ובית המשפט העליון דחה את ערעור הנאשם. במקרה אחר, כאשר היה מדובר בנאשם נורמטיבי שהסיע 23 שוהים בלתי חוקיים, דחה בית המשפט המחוזי ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום, אשר הטיל על הנאשם שנת מאסר לריצוי בפועל. עוד התייחס בא כוח המאשימה לפסיקה אליה הפנה בא כוח הנאשם, שם רמת הענישה הייתה קלה יותר. בא כוח הנאשם אבחן את מעשיו של הנאשם מהעובדות שתוארו באותם גזרי דין, ולטענתו של בא כוח המאשימה באותם מקרים "היו קלים יותר" ולא היה בהם סיכון לשוטרים כפי שהתרחש עקב התנהגות הנאשם בענייננו. בסופו של דבר טענה המאשימה כי מתחם העונש ההולם את נסיבות העניין נע בין 12 חודשי מאסר בפועל ל-24 חודשים.

9. באשר לנסיבותיו של הנאשם עצמו, טען בא כוח המאשימה כי אכן מדובר בנאשם צעיר, ללא עבר פלילי, שנטל אחריות על מעשיו. באשר לחלוף הזמן הבהיר בא כוח המאשימה, כי הדברים נבעו בין היתר מבקשות דחייה שהגיש הנאשם.

10. בענייניו של הנאשם ניתן תסקיר שירות המבחן. שירות המבחן ציין את נסיבות חייו של הנאשם. בתסקיר נאמר,

כי סיים 12 שנות לימוד, הוא עובד באופן מסודר כפקיד בקופת חולים במזרח ירושלים. שירות המבחן תיאר את משפחת הנאשם, הבהיר כי מדובר במי שעומד לראשונה לדין, אשר לקח אחריות על מעשיו והבהיר כי ביצע את העבירה על רקע קושי כלכלי לאחר שלא רצה לפנות להוריו ולבקש סיוע כלכלי מהם. שירות המבחן התרשם, כי הנאשם אכן ביצע את העבירה כאשר חתר לעצמאות כלכלית, אך יחד עם זאת התרשם שירות המבחן כי במצבי לחץ פועל הנאשם באימפולסיביות ומתקשה לצפות את השלכות מעשיו. באשר להליך המשפטי סבור שירות המבחן כי הדבר מהווה גבול ברור עבור הנאשם. שירות המבחן העריך, כי לאור מהלך חייו של הנאשם בתקופה שחלפה מאז הגשת כתב האישום, יש לראות בכך גורמי סיכוי לשיקום והימנעות מהתנהגות עבריינית, אולם קיימים גם גורמי סיכון לאור הדברים שפורטו לעיל. המלצת שירות המבחן הייתה, כי לאחר התלבטות לאור העובדה שמדובר בעבירה חמורה, אולם מנגד מדובר בבחור צעיר העומד לדין בפעם הראשונה, מביע חרטה, בעל מוטיבציה לאורח חיים תקין וככל הנראה שומר חוק, שלא להטיל על הנאשם מאסר בפועל, אלא להטיל צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 300 שעות שיהווה, לדעת שירות המבחן, עונש ראוי ומתאים.

11. בא כוח המאשימה ביקש שלא לקבל את המלצת שירות המבחן, שכן לטעמו שירות המבחן בוחן את הדברים מנקודת מבטו הצרה ואינו שוקל את מלוא השיקולים של גמול והרתעה. בסופו של דבר, ביקש בא כוח המאשימה להטיל על הנאשם עונש בגבול התחתון של המתחם שפורט על ידו, וכן להטיל עליו פסילת רישיון, מאסר על תנאי, פסילה על תנאי וקנס משמעותי.

12. בא כוח הנאשם טען, כי הפסיקה אליה התייחסה המאשימה כללה אישומים שנסיבותיהם חמורות בהרבה, כגון הסעת 23 שוהים בלתי חוקיים, לעומת 10 שוהים בלתי חוקיים במקרה שלפנינו, כאשר לעתים היה מדובר בנאשמים בעלי עבר פלילי. בא כוח הנאשם הדגיש את נסיבות חייו של הנאשם ואת העובדה כי מאז שהוגש כתב האישום הפך הנאשם לאדם נורמטיבי לחלוטין והוא למעשה השתקם, הוא עובד באופן מסודר ויש להניח כי לא יוסיף לעבור עבירות. בעניין זה הפנה בא כוח הנאשם לתסקיר שירות המבחן וביקש לאמצו, לרבות הטלת 300 שעות של"ץ. בא כוח הנאשם סבר, כי גם האינטרס הציבורי מחייב שלא לשלוח אדם שכזה למאסר מאחורי סורג ובריח, אלא לאפשר לו להמשיך בשגרת חייו. בא כוח הנאשם הדגיש, כי הנאשם היה עצור מיום 17.5.14 ושוחרר ביום 18.6.14. מדובר בנאשם שזה לו מעצרו הראשון, דבר שהשפיע עליו וגרם לכך שיתחיל לנהל אורח חיים תקין.

13. עוד טען בא כוח הנאשם, כי לא הוכח בפני בית המשפט שמעשיו של הנאשם גרמו לפגיעה בביטחון המדינה או בביטחון הציבור, כיוון שלא ברור כלל מיהם אותם אנשים שהסיע, שכלל הנראה נכנסו לתחומי מדינת ישראל לצורכי פרנסה ויש להניח כי הם אינם עוד בתחומי המדינה.

14. הנאשם בדבריו האחרונים הבהיר, כי הוא כיום מנהל אורח חיים רגיל, הוא בעל מקצוע ועובד בקופת חולים כללית ויש לו יחסים טובים עם הלקוחות ועם הרופאים. הנאשם הבהיר, כי הוא מתכוון להמשיך בלימודים נוספים, להתארס ולהיות כמו כל אדם נורמלי. הנאשם הודה כי טעה וכי הוא מצטער על מעשיו.

15. אין ספק, כי מעשיו של הנאשם בהם הודה פגעו בערכים מוגנים של החברה, ובין היתר גרמו לכך שכעשרה שוהים בלתי חוקיים נכנסו לתחומי מדינת ישראל, כאשר אין לדעת מה היו מטרות הכניסה שלהם, גם אם ההנחה

המקלה לטובת הנאשם היא, כי מדובר באנשים שבאו להתפרנס ולהרוויח את פת לחמם בתחומי מדינת ישראל. עוד יש לזקוף לחובת הנאשם, כי עשה את המעשים לצורכי רווח כספי והתמונה שהצטיירה היא כי משפחת הנאשם אינה דלת אמצעים ורצונו של הנאשם לעצמאות כלכלית אינו יכול לבוא על חשבון ביצוע עבירות. יתר על כן, התנהגותו של הנאשם במהלך האירוע מלמדת על מידה לא מבוטלת של מסוכנות מצדו, כאשר לא ציית להוראות השוטרים, ניסה לסייע ככל הנראה לשוהים הבלתי חוקיים להימלט מפני המשטרה, בכך שבשלב אחד עצר ולאחר מכן נסע והוריד מספר שוהים, והמשיך לאחר מכן בנסיעה והוריד את החלק האחר של השוהים במקום נוסף. גם לאחר מכן כמעט ופגע בשוטר כפי שתואר בכתב האישום המתוקן.

16. באשר לרמת הענישה, הפסיקה אליה הפנה בא כוח המאשימה ידועה ומוכרת, ואכן מתחמי הענישה שפורטו על ידי בא כוח המאשימה הם המתחמים המקובלים כאשר מדובר בהסעת מספר שוהים בלתי חוקיים, ובפרט שלעבירה זו נלוותה עבירה נוספת של התנהלות פזיזה ורשלנית, שהתבטאה באי ציות להוראות השוטרים וכן בנסיעה שאילצה את אחד השוטרים לסטות במהירות מהדרך כדי שלא להיפגע.

17. יחד עם זאת, יש להתחשב בעובדה כי מדובר בנאשם צעיר, נעדר עבר פלילי, שככל הנראה החל בחיים נורמטיביים והוא כיום עובד לפרנסתו.

18. באשר לאמור בתסקיר שירות המבחן, יש להתייחס במיוחד לגורמי הסיכוי לשיקום ומנגד לגורמי הסיכון שהנאשם יעבור עבירה נוספת, אם כי בעניין זה נוטה אני לקבל את הדעה כי הסיכוי לכך נמוך ביותר.

19. כידוע, רשאי בית המשפט לסטות ממתחם הענישה המקובל, זאת כאשר הדבר נעשה בין היתר מסיבות מיוחדות הקשורות בנאשם והן לצורכי שיקום. נראה לי, כי זהו המקרה בו ניתן להקל במעט בעונש המאסר, גם אם הוא חורג לקולא ממתחם הענישה כפי שהוצג על ידי המאשימה, ואשר כאמור ראיתי לנכון לקבל מתחם זה. במיוחד סבורני כי ראוי לסטות מהמתחם לאור גילו הצעיר של הנאשם, העובדה כי הוא נעדר עבר פלילי וכי סיים לימודי מזכירות רפואית והוא עובד באופן מסודר.

20. לאור כל האמור, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 8 חודשי מאסר לריצוי בפועל, כאשר מעונש זה תנוכה תקופת מעצרו - מיום 17.5.14 עד ליום 19.6.14.

ב. פסילת רישיון נהיגה למשך 12 חודשים. תקופת הפסילה תחל מיום שחרורו של הנאשם ממאסרו.

ג. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירות בהן שהורשע. תקופת התנאי תחל מיום שחרור הנאשם ממאסרו.

ד. 6 חודשי פסילת רישיון נהיגה על תנאי למשך שנתיים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירות בהן הורשע. תקופת התנאי תחל מיום שחרור הנאשם ממאסרו.

ה. קנס כספי בסך 5,000 ₪. הקנס ישולם עד ליום 1.9.16.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י"ד תמוז תשע"ו, 20 יולי 2016, בהעדר הצדדים.

כרמי מוסק, שופט